

Poštenje nosi srečo.

Necega rokodelca so bolezen, draginja in druge nadloge pripravile v tolike stiske, da je bil siromak primoran pri dobrih ljudéh si iskati pomoči, ako je hotel sebe in svojo družino vsaj za silo z živežem preskrbeti. Necega dne ga zopet huda sila priganja, da naj gre pomoči prosit necega dobrega človeka, ki mu je že večkrat v hudih stiskah pomagal. Šel je, ali plemenitega dobrotnika ni bilo domá, ker je otišél po nečem opravilu več ur hodá od svojega dóma. Rokodelcu je bilo hitre pomoči treba, zatorej sklène, da gre za svojim dobrotnikom tako daleč, da ga najde. Pot ga pripelje na veliko cesto, na katerej je bilo zaradi sejma v mestu vse živo ljudi, voz, živine in blagá. „O Bog!“ vzdihne ubogi rokodelec, „da bi jaz samo to imel, kar ljudjé na taci potih po nepotrebnem zapravijo, kako srečen bi bil!“ — Ko gre tako zamišljen dalje svoj pot, pridrí memo njega voz, polhen sejmarjev, ki je pa v silnem diru naprej drél. Siromak rokodelec gre žalosten svoj pot dalje, ter premišljuje svoje stiske in nadloge. Ali glej! zdajci ugleda sredi ceste ležati težek in debel úsnijat pas. Ko ga vzdigne od tal, vidi da je polhen srebrnega denarja. „Gotovo je te denarje izgubil jeden ónih sejmarjev, katere sem poprej srečal, in ki so jo tako naglo podili naprej. O ubogi človek, kako zelo se bode ustrašil, kadar ugleda toliko izgubo! Rad bi šel za sejmarji, a Bog zna, kje so, ker so se tako naglo vozili. In vprašanje je, ali tudi dobim pravega, ki je denarje izgubil?“ Tako je govoril ubogi rokodelec sam v sebi. Ne premišljuje se dolgo; vzame pas z denarji, ter ga nese v bližnjo vas k gosposki, katerej najdeno blagó izročí, da bi pozvedovala, kdo ga je izgubil in ga pravemu lastniku nazaj izročila. Še predno je gosposka to stvar razglasila, užé se je čitalo po javnih časopisih, da je neki trgovec, ki se je iz sejma v Ž. domóv vozil, izgubil 2000 tolarjev srebrnega denarja; ob jednem je bilo tudi obljubljen 100 tolarjev v dar poštenjaku, kateri bi denarje našel in jih nazaj odrajtal. Ni bilo treba dolgo čakati in trgovec je bil zopet lastnik izgubljenega denarja. Pošteno je izplačal obljubljenih 100 tolarjev, in ko ubožni rokodelec ta denar prejme, jokál se je od veselja, Z ganenim sream je hvalil Boga za tako nenadno in obilo pomoč. Toliko denarjev ni imel še nikoli v svojem življenji. Rešeni se bili zdaj hude lakote on in njegova družina; a vrhu tega je poštení mož mogel zopet svoje rokodelstvo nadaljevati ter je tako ustanovil srečo sebi in svojej družini. Nikoli mu ni bilo več treba stradati kruha, niti se mu je bilo bati lakote poginiti. Ko je na večer po okončanem delu sedel pri svojej družini, pogostoma je pripovedoval otrokom, kako Bog poplača tacega, kateri vanj zaupa in živi pošteno.

Pravica in poštenje

Naj vodi nam življenje.

Rod. Podratilovski.

Zakaj se orehi z drevesa otepajo?

Barbika je bila ljubeznjiva deklica. Njeno sreé je čutilo in imelo velikos ljubezen do vseh stvari na svetu. — Skazovala je vsakej stvarci, vsakej živalci in kateremu koli človeku dobrote po svojih močéh. Kadar je srečala kacega prosjaka (berača), takój mu je z veseljem dala vse, kar je pri sebi